

[Kai Moltke.]

i salen, men henstille, at man i udvalget drøfter muligheden for i de dele af det sociale byggeri, hvor lejen er nået væsentligt op over den ved vurderingen fastsatte leje, at foretage en afpasning, en elastisk afpasning, af driftstilskuddene, så der bliver mulighed for, at den ved vurderingen fastsatte leje får gyldighed i det sociale byggeri.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at vort parti velvilligt og i alle enkeltheder vil gennemgå dette lovforslag i det kommende udvalg. Jeg tror, de øvrige bestemmelser er så detaljerede, at der ikke er nogen grund til at gå dybere ind på dem her.

Else-Merete Ross: I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at loven fremtidig mere vil tage sigte på det støttede byggeri end på byggeri i almindelighed. Udtrykket „det samlede byggeri“ nævnes kun i én paragraf og kun i forbindelse med langsigtet planlægning, om hvilken der skal forhandles mellem boligministeren og kommunerne. Lovforslagets navn er måske derfor lidt misvisende. Det handler jo kun om den del af det samlede boligbyggeri, som kan få offentlig støtte. Var det ikke rimeligt, at det fremgik tydeligere af forslaget navn, således som også hr. Hastrup har foreslået.

Jeg kan ikke undlade et hjertesuk over, at der ikke fremover kan ydes støtte til parcelhusbyggeri til eje, selv for de økonomisk dårligst stillede, og heller ikke til lejerens overtagelse af ejendomme på andelsbasis. Jeg ved godt, at det sidste ikke har været anvendt meget, men mener, at det mindre skyldes manglende behov for denne boligform, men snarere at ministeriet havde en så omstændelig fremgangsmåde, at det gjorde det umuligt for lejere at få handlet så hurtigt, som det var nødvendigt, når en pludselig mulighed for overtagelse var til stede.

Selve boligformen i parcel- og rækkehuse har vi i mit parti altid fundet særlig hensigtsmæssig for familier med mindre børn. Jeg ved godt, at der ikke har været søgt støtte til særlig mange i de senere år, men selve princippet er jeg ked af at vi forlader. Selve bebyggelsesformen med parcel- og rækkehuse bibeholdes heldigvis, men nu kun på lejevilkår. Jeg finder dog, at det er en trøst, da jeg ikke synes, det er praktisk, at

en familie med børn bor mange etager oppe i et højhus.

Så meget om det afsnit, som ministeren omtaler som „ophævelsen af mindre aktuelle bestemmelser“. Det er indlysende, at en del tidligere støtteordninger må ophæves, nu da lovene om rentesikring og boligsikring er gennemført.

Af lovforslagets nydannelser skal jeg nøjes med at omtale nogle enkelte, som jeg lægger særlig vægt på.

Det glæder mig, at beløbsrammen for støtte til byggeri for sociale og kulturelle institutioner er udvidet fra 15 til 25 mill. kr. Jeg synes blot, man må spørge sig selv, om det er en tilstrækkelig udvidelse af det beløb på 15 mill. kr., der blev fastsat i 1958. Driftstilskud til dette byggeri foreslås afløst af rentesikring, som skal ydes fuldt ud i 6 år + 3 års aftrapning, selv om rentesikring ellers ikke kan gives ud over finansåret 1975-76.

Driftsstøtte bibeholdes dog for boliger og hjem for gamle, syge og svagelige samt andre hjem med sociale formål, herunder private plejehjem for personer, der ikke opfylder betingelserne for optagelse i folkepensionistboliger og alderdomshjem. Ganske særlig af hensyn til den sidste gruppe, som mit parti altid gerne har støttet, finder jeg det glædeligt, at driftstilskuddet bibeholdes, da det ellers ville have fået følelige virkninger for de pågældende.

Jeg forstår, at afsnittet om støtte til ældre boligbebyggelse senere skal udbygges i forbindelse med spørgsmålet om byfornyelse, som boligministeriets målsætningsudvalg endnu ikke er færdig med at behandle. Men visse forbedringer er allerede nu foreslået. Jeg synes dog, det er for rigoristisk som betingelse for statsgaranti for lån til ombygning af ældre ejendomme, at antallet af lejligheder skal forøges, eller at der skal fremkomme enkeltværelser til udleje. Det kan måske være rimeligt at kræve det ved tilbygning, men ved ombygning ville det for at hæve standarden måske netop være hensigtsmæssigt at slå to urimeligt små lejligheder sammen til én med et rimeligt areal.

Lån til forbedring af beboelsesejendomme med hensyn til varme og sanitære formål m. m. er overtaget fra 1958-loven med samme beløbsramme, nemlig 12 mill. kr.,